

ਕੇ. ਕੰਨਨ ਜੇ.

ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ. - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1990 ਦਾ CAV.PNo. 12291

4 ਮਈ, 2011

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਆਰਟੀਕਲ 226/227—ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ

ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961—ਐੱਸ. 7-ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਪਿੰਡ

ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1964—RI. 20 ਅਤੇ ਆਰ.ਆਈ. 21—

ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਮਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ - ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 21 ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਹੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 7. ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ

ਕਾਰਵਾਈ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਕੇ.ਹੁੰਦਲ ।

* ਕੇ ਕੰਨਨ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿੰਡ ਧਨੂਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ । ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡੀਡੀਪੀਓ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਜਾਇਦਾਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਉਚਿਤ ਮਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਿੰਡ ਧਨੂਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਟਾਂਡਾ ਕਾਲੀਆ ਇਕੱਲੀ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਾਲ 1973 ਵਿਚ ਇਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਕ ਮਕਾਨ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰੇਕ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਲਈ, ਪਿੰਡ ਟਾਂਡਾ ਕਾਲੀਆ ਵਿਖੇ ਨਵੀਂ ਪੰਚਾਇਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕਲੈਕਟਰ, ਸਮਰਾਲਾ ਅੱਗੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੜ ਹੁਕਮ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(4) ਨਿਯਮ 20 ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 21 ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(5) ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼, 1964 ਦਾ ਨਿਯਮ 21 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਨਿਯਮ 21. ਬੇਦਖਲੀ (ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 15(2)(ਕੇ)-(ਐਲ) ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਨੰ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲੈਕਟਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ

ਸੰਪੱਤੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੰਚਾਇਤ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ

- (2) ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(6) ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਣ 'ਤੇ ਹੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਪੰਚਾਇਤ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕਬਜ਼ਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸਮਰਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਮ ਜੈਨ

1000/HC ILR—ਸਰਕਾਰ। ਪ੍ਰੈਸ, UT, Chd .

ਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ (3), ਐਚ.ਪੀ. ਪਿਆਰੇਜਾ ਬਨਾਮ ਦਾਸਪਾ (4)। ਬਨਾਮ ਕਾਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਭਾਵੇਂ ਉਹੀ ਚਾਪ ਘੋਰ ਗਲਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ "ਤੀਜੀ ਮੁਕੱਦਮੇ" ਬਣ ਜਾਵੇ। ਤੱਥ" ਜਾਂ "ਜੂਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਸਾ।" ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

(23) ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 30.4.1997 ਅਤੇ 10.12.1999 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 27 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਿਤੀ 8.12.1972 ਨੂੰ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਸੀਰੂ ਅਤੇ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਾਰਟੀਆਂ 8.12.1972 ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ Ex.D5 ਅਤੇ Ex.D6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਡੀ 5. ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ। . ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਤੀ 8.12.1972, ਉਦਾਹਰਨ ਡੀ5 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ।

(24) ਦੱਸੋ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ , ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(3) 2005 (12)SCC 270

(4) ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 1144: (2006) 2 ਐਸਸੀਸੀ 496

(5) ਜੇਟੀ 2006(5) SC 72

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ